

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

II. De Sequestratione, Jure prohibita & permissa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62656](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62656)

- ris, à quo non tantum custodiam, sed etiam curam, & cum ista iurium rei sequestratæ annexorum, exercitium accepit, *Clement. cit.* Altera; quia, victori eos duntaxat fructus servare debet, qui servari possunt, & ditiores efficiunt: quales non sunt presentatio, collatio beneficii &c. quarum dilatio & diutina istorum vacatio affert damnum Ecclesiæ & periculum animarum: præterquam, quod nullum temporale lucrum afferat presentanti, vel conferenti, *Palao Tratt. 12. disp. 2. p. 28. n. 6.* Postrema; quia sequester creditori non æquiparatur, quando non est eadem ratio utriusque: sicut contingit in presenti; cum sequestro exercitium iurium rei sequestratæ & presentatio &c. solum permittatur propter incertitudinem domini vel possessoris: qui certus est respectu rei oppignoratæ, *Pirching Lib. 3. Tit. 5. n. 89.*
20. Dixi tamen, *Istius potestatis capaci,* qualis laicus respectu iuris eligendi, conferendi, secluso privilegio, non est: et si talis sit respectu iuris patronatus seu presentandi, *Garcias cit. cap. 6. n. 13.*
21. Conveniens etiam est; ut, quod à se visum asserit *Rebuffus* apud *Tholos. l. cit.* sequester castri vel Prælatuæ super presentatione vel collatione faciendâ colligantium voluntatem exquirat, & ad beneficium presentet eum, in quem uterque consentit: aut, si dissentiant, eum, qui ex duobus per eos nominatis dignior apparet: nisi tertii alicujus presentationem suadeat ratio specialis.
- ARTICULUS II.**
De Sequestratione Jure prohibita & permilla.
SUMMARIUM.
22. *Sequestratio Voluntaria Jure licita:*
23. *Necessaria prohibita est:*
24. *Ut eâ generaliter non pecunia datur, taxat,*
25. *Sed alia quoque res nequeant sequestrari.*
26. *Permittitur specialiter I. Cùm reus de fuga &c.*
27. *II. Aut maritus de dotis dissipatione &c. est suspectus:*
28. *III. Cùm periculum est, ne partes veniant ad arma:*
29. *IV. Cùm non sit, quod debeat ratione rei litigiosa:*
30. *V. Cùm appellatum est contra modum executionis:*
31. *VI. Cùm missionem ex primo decreto rei,*
32. *VII. Vel persona qualitas non admittit,*
33. *Quamdiu contumacia durat:*
34. *VIII. Cùm ita missus in possessionem dissipat fructus.*
35. *IX. Cùm possessor à sententia appellavit:*
36. *Atque insuper periculum est dissolutionis.*
37. *X. Si contra possessorem definitum in Curia lata sit super beneficio.*
38. *Hoc tamen sequestrari nequit, cùm illa contra actorem:*
39. *Vel contra reum super solo contra beneficium:*
40. *Vel super isto non in sed extra contram Curiam Romanam:*
41. *Aut in Curia contra triumvalem possessorem est lata:*
42. *Vel ante sequestrationis mandatum à Curia acceptum.*
43. *Casus sequestrationis à Pio V. permissa,*
44. *Aut præcepta.*
- R**egula est, rei litigiosæ Sequestrationem ordinariè prohibitam: non quidem Voluntariam; hanc enim generatim

generaliter permissam DD. uno ore affirmant, & evincit clara ratio; quod, cum rerū suarum quilibet moderator & arbiter sit, *l. In re mandata 21. C. Mandati*, contractum, cujus hæc sequestratio species quædam est, de ea inire, *l. Sicut 4. C. de O. & A.* & pro se introducto juri, eam, donec controversia finita sit, ipsi invito auferri & transferri in alium, ut mox statuemus, prohibenti, renuntiare liberè possit, *c. Si de Terra 6. de Privileg. §. l. fin. C. de Pa-*
23. Sui. Sed Necessariam sive judicalem: quam regulariter illicitam esse, desumitur ex proposita Rubrica, quæ est *De Possessionum & Fructuum sequestratione*, subintellige, *Generaliter prohibita*, juxta Rubricam *C. de Prohibita sequestratione pecunie*, ut in *Suina n. 4.* advertit Hostiensis & suadet ratio; partim, quia lite pendente nemo deiciendus est à propria possessione, & istius commodo privandus, *Rubric. Stext. Ut lite pendente §. l. 1. C. de R. V.* partim verò; quia hujusmodi sequestratio refert speciem executionis, à qua judicium non est inchoandum, *l. 1. C. de Execut. rei judicata*, sed, probato potius debito, reus condemnandus; & tum demum ad solutionem vel rei traditionem est compellendus, *l. Negantes 9. C. de O. & A. Panormit. in c. Dilectus cit. n. 16. Jason in l. Si fidejussor cit. §. fin. n. 27. Harprecht in §. Præterea 3. Instit. Quibus mod. oblig. contrab. n. 74. Hunnius in Treutl. disp. 26. q. 12. Haunold. cit. Trañ. 10. n. 796.* & frequentiori calculo ceteri DD.
24. Neque huic Regulæ in sola pecunia locum esse, evincitur; quod ex una, allegata Codicis Rubrica, & huic subjecta lex non generaliter de rerum quarumcunque, sed expressè *de Pecunia sequestratione prohibita* loquatur: ex altera verò parte, textibus Juris Imperialis, & Ecclesiastici etiam, *c. 1. c. Dilectus 2. & Clement. Uni-*

ca cit. aliarum rerum necessaria sequestratio permittatur: & propterea eam generaliter non prohibitam, ut nos Communem secuti, sed permissam, Cuiacius *In cit. Rubric. C.* & quidam alii DD. velint. Sed perperam; quia Imprimis nomine Pecuniæ in Jure non sola pecunia numerata, sed etiam corpora quæcunque, & quandoque omnis res mobilis & immobilis, etiam incorporalis, quæ in patrimonio nostro esse, & ad pecuniam reduci potest, venire solet, per expressos textus, *ll. Pecunia 178. pr. §. 222. ff. de V. S.* imò in dubio in hac latissima significatione nomen illud accipi oportere, & *cit. Rubricâ textuque* accipi posse, volunt *cit. Hunnius q. 12. Harprecht n. 87. & Haunold. n. 798.* Deinde; quia ratio, quod ordo Juris & ipsa æquitas persuadeat, reum prius conveniendum, dein ad solutionem pulsandum: & non incipiendum ab executione, ob quam pecuniæ sequestratio *cit. Rubricâ.* eique subjectâ *lege unicâ* prohibita est, generaliter militat adversus quarumcunque rerum litigiosarum sequestrationem: quâ, antequam suam intentionem probet actor, & reus, tam Reali, quàm Personali actione conventus, convictus sit, res, de quibus lis est, ab ipso invito in tertium transferuntur. Et demum; quia alii utriusque Juris textus, hujusmodi rerum sequestrationem permittentes, non continent Regulam: sed ab ista exceptiones & singulares casus, quibus sequestratio rei litigiosæ, generaliter prohibita, ex justis causis specialiter est concessa, ut notant, & argumenta, quæ in contrarium afferuntur, latè dissolvunt DD. *cit.*

Casus autem, quibus rerum tam immobilium, quàm mobilium, etiam incorporalium, sequestratio Jure specialiter permissa est, à Panormit. *in c. cit. à n. 8.* Harprecht *in §. cit. n. 107.* Haunold. *l. cit.*

l. cit. à n. 799. & aliis varii referuntur. Præcipui, & silentiò non prætermittendi sunt

Primò, si petatur res mobilis, & possessor, immobilia non habens, de fuga, dilapidatione, dissipatione sit suspectus, nec satescit, *c. Dilectus cit. c. fin. hinc & l. Si fidejussor cit. §. fin.* Imò, si hujusmodi suspicio vel dissipationis periculum legitime probetur, rei, etiam actione Personalis conventi, rem quamlibet, ex obligatione petitam, sequestrari posse, communis doctrina & ratio perspicua est; ne iudicium elusorium reddatur: & actor, quantumvis intentionem suam legitime probet & victoriam reportet, in executione sententiæ à reo nihil, vel parùm consequatur. *l. Nam is 6 ff. de Dolo, cit. Panormit. n. 6. Gaill. Lib. 1. observat. 148. n. 2. & 3. & Haunold, l. cit.*

27. Secundò, si maritus, constante matrimonio, bona dotalia dilapidare, aut labi facultatibus incipiat, & uxori de indemnitate sive conservanda dote sufficientem cautionem non præstet, istius sequestratio concedi potest; ut soluto matrimonio uxori superlit, *c. Per vestras, 7. de Donat. inter vir. & uxor. & l. Si cum dotem 22. §. 8. V. Sin verò ff. Solutio matrim. Panorm. l. cit. n. 10. & Bald. Novell. de Dote, p. 6. privileg. 70.*

28. Tertiò, quando litigantium pars utraque se possidere contendit, & præsens periculum est; ne veniatur ad arma & possessio ab una vi occupetur; tali enim casu iudex, non solum ad alterius instantiam, sed etiam ex officio & motu proprio rem inter eos controversam, donec possessio uni adjudicetur, sequestrare potest, arg. *l. Si cuius, 13. §. 3. ff. de Usufructu, ubi Glossa V. Jurisdictione, & Panormit. n. 12.* cum enim sequestratio ob metum & suspensionem dissipationis aut fugæ adversarii permixta sit, multò magis licita erit, ad rixas, cædes, aliæque ejus-

modi iucommoda evitanda; quia priori agitur de privato: posteriori autem hoc casu de publico favore Reipublicæ, cujus tranquillitas & felicitas adducitur in discrimen; *Cur enim*, inquit, *Julianus §. cit. ad arma & rixam procedere patiatur Prætor, quos potest sua jurisdictione componere*: cujus sententiæ à JCT.^{is} aliis §. cit. Gordiani Imp. rescripto, *l. Si super possessione 9. C. de Transact. Caroli V. & Ferdinandi I. Imp. Constitutionibus super litigiosa & momentanea possessione*, in Comitibus Augustæ ac Wormatiæ superioris seculi anno 22. 48. & 55. promulgatis approbata & Imperialis Cameræ usu recepta est, teste Minsingero *Cent. 2. observat. 1. in fine.*

Quartò, si reus ratione rei litigiosæ, vg. beneficii Ecclesiastici obligatus est ad aliquid præstandum, quod etiam admonitus non præstat, vg. si Canonicus vel Parochus non resideat, vel non compareat in Ecclesia, aut non gerat curam animarum &c. ejus beneficii fructus usque ad litis decisionem deponi apud sequestrum possunt, arg. *c. Pervenit. 28. de Appellat. cit. Panormit. n. 13. & in c. Dilectus cit. Laiman. n. 2.*

Quintò, si à sententiæ executione appellatū, non quidē sit: ut illa non fiat, cum ab ea, postquam sententia in rem iudicatā transit, appellatiōne Jura non permittant, *l. Ab Executore 4. ff. de Appellat. & l. Ab executione 5. C. Quorum appellat. non recip.* sed; quòd in ea excedatur modus iudicationis, puta, eam in majori quantitate faciendo, & plus, quàm iudicatum est, restituendo. A cujus excessu, interposita provocacione, res, si mobilis, ipsa possessori detracta: si verò immobilis sit, ejus fructus ab ipso appellatiōnis tempore capti natque apud idoneū sequestrum deponuntur, *l. cit. Ubi Glossa V. In deposito Bruneman. n. 3. & Laiman in c. fin. cit. n. 3.*

31. Sextò, eadem sequestratio Jure permissa est, cum reus contumax, & in ejus bonorum possessionem missio ex primo decreto non est locus, propter periculum peccati vel scandali; sicut enim, lite super matrimonio pendente, sequestratur uxor profuga, quando ei à sævitia viri aliter satis caveri non potest, *c. Literis 13. de Resit. Spoliar.* & sponsa vel uxor accusans matrimonium; quòd à se id non liberè, sed gravi & injustò metu sit contractum, honestis personis custodienda traditur, quando periculum est; ne vi corumpatur à viro, *c. Cum locum 14. de Sponsal. ubi Glossa, v. Timere, & Barbosa n. 4.* Eòdem modò super beneficio litigantibus duobus, quorum neuter est in possessione, aut, si ejus possessor legitime citatus, contumaciter absit; quòd propter vitiosum ingressus periculum ex primo decreto in possessionem mitti præsens actor non possit, *c. 1. de eo, qui mitt. in poss. in 6. beneficium cum fructibus apud sequestrum, qui id, lite pendente, administret, deponi à judice potest, arg. c. Olim 25. de Rescript. § 1. Si qua 5. ff. Famil. heredit. cit. Panormit. n. 14. & 17. & Laiman. n. 2. in fine.*

Calu tamen, quò, locò missionis in possessionem, res litigiosa sequestratur, sequestrum revocatur, si reus, à contumacia recedens, expensas moderatas adversario præstet, & de judicio sibi sufficientem præstet cautionem, ut delimitur ex *c. 1. hic & c. Cum venissent 3. Ut lite pend. & ratio est; quia subrogatum sapit naturam ejus, in cujus locum subrogatur, arg. l. Si cum 10. §. 2. ff. Si quis caution. Unde, sicut tali casu revocaretur immissio in possessionem, *c. in. §. In aliu. Ut lite non contest.* ita etiam revocabitur sequestratio ei substituta, Panormit. in *c. 1. cit. n. 18.**

32. Septimò, simili modò, cum in rei

petitæ possessionem ex primo decreto mitti actor de Jure possit, judex aliquando æquitatem sequi: & si attentis circumstantiis, præsertim qualitatis personarum litigantium, quòd v.g. utraque, vel saltem actor, persona, vel locus Religiosus sit, expedire judicaverit, mitius procedere, & immisionis locò rem sequestrare potest, *c. Ex literis 2. de Dolo*: non quidem usque ad exitum causæ, sed donec reus à contumacia recedat; ut, si iste post factam sequestrationem hujusmodi affectus compareat, & refusus expensis de parendo juri, seu sistendo in judicio, cautionem præstet, sequestratio cesset, & ipse recuperet possessionem: sicut hæc recuperat, si intra annum compareat post missionem in possessionem, *g. In aliu. cit. in cujus locum sequestratio subrogatur, Panormit. in c. Ex literis cit. n. 13. & Laiman. n. 1.* Hòc autem modò sequestratio, si fiat, actor clericus, Ecclesia vel Monasterium non nimis avidè inhiare videtur possessioni rei: & iste, quod actorem clericum vel Ecclesiam maximè decet, benignius habetur; quia minus præjudicium affert sequestratio, quàm ex primò decreto facta missio in rei petitæ possessionem; cum ista, non etiam sequestratione facta, actor post annum veram rei possessionem & istius commoda consequatur, Curtius de Sequestrat. pr. n. 12. Laiman. cit. n. 1. & Harprecht. in §. Præterea cit. n. 128.

34. Octavò, quando actor, lite pendente, fructus rei, in cujus possessionem ex primo judicis decreto missus est, pro arbitrio distrahit & dissipat, *c. Dilectus 2. cum enim tali casu actor non verus possessor, sed detentor tantum & custos rei sit, & fructus non faciat suos, juxta dicta Tit. 14. n. 7. hi merito sequestrantur: quod fieri etiam, saltem quoad fructus, debet casu, quò reus ad petitam possessionem actori reddenda*

reddendam condemnatus à sententia contra se lata appellavit, si periculum sit; ne, appellatione pendente, dissipentur, ex decisione *c. fin. & l. Imperatores 21. §. fin. ff. de Appellat.* quia, si sententia confirmetur, cum re litigiosa auctori restituendi sunt etiam fructus, à litis contestata tempore percepti, *l. Certum 22. C. de R. V. Unde*

35. Dubium oritur, an rem litigiosam aut ejus fructus sequestrandi sufficiens cautela sit, quòd contra ejus possessorem lata sententia, & ab ista sit appellatum, etiam si fructus non dissipentur. Ratio dubitandi desumitur partim ex *§. Quoties 11. post can. fin. 2. q. 6.* quòd tali casu fructus sequestrandi facultas datur indistinctè, & nullà factà mentione dissipationis: & ex *Clement. Unic. hinc*, etiam sine distinctione statuente, casu, quò sententia contra beneficii possessorem lata, & ab ea appellatum est, beneficium sequestrandum: partim; quòd, juxta dicta, in casu dissipationis fructuum, si sequestrari possint, etiam isti antefententiam sequestrantur. Unde nihil speciale statutum fuisset, *§. cit.* si post appellationem fructus sequestrari non possent extra calum dissipationis.

36. Nihilominus ordinariè, neque ipsam rem, neque istius fructus extra dissipationis periculum sequestrandos, passim receptum est apud Interpp. & DD. quòd regulariter & extra casus Jure expressos, lite pendente, nihil innovandum, etiam post interpositam appellationem, *l. Unica ff. Nihil innovari appell. interp.* Et, si quid innovatum fuerit, revocandum sit, *c. Non solum 7. de Appellat. in 6.* Unde *§. Quoties cit.* textus interpretationem accipit à *c. fin. & l. Imperatores cit.* ad sequestrationem requirentibus dissipationem aut saltem periculum, *Gonzalez in c. fin. cit. num. 11.*

Neque hinc sequitur *c. fin. cit.* nihil

statui speciale; quia casu, quò post appellationem fructus dissipi incipiunt, hincundum ejus decisionem sequestrantur, etiam si possessor possit satisfacere; non item, si eos antea dissipans idoneus sit ad satisfacendum, *arg. l. cit. Ita in c. fin. cit. Panormit. n. 7. Vivianus in ejus Ratione & Laiman. n. 2.*

Neque obstat *cit. Clement.* quia eà continetur Jus omnino novum, quò statuitur, casu, quò, duobus super beneficio, personatu, vel dignitate Ecclesiastica litigantibus, una vel plures sententiæ definitivæ in Curia latae sunt contra possessorem, qui illud nondum integrò triennio pacificè possedit, beneficium &c. litigiosum per Ordinarium loci, in quò illud est situm, sequestrandum apud idoneam personam: quæ, dum lis pendet, plenam ejus curam habeat & administrationem; ut constat ex textu: quò etiam hujusmodi sequestrationem impediens, aut fructus sequestratos occupare præsumens, ipsò factò excommunicati pronuntiantur. Quod statuendi justa ratio *cit. Clement. pr.* insinuatur; ut malicia litigantium, præsertim reorum, compescatur, five; ne beneficiorum & dignitatum Ecclesiasticarum possessores, ut fructus diu percipiant, super iis motas lites in multos sæpe annos protrahant, magnò damno collitigantium, qui ita laboribus & expensis fatigantur & exhauriuntur, & maximò animarum periculò detrimentoque Ecclesiarum, quibus diuturna vacatio in rebus tam spiritualibus, quàm temporalibus, gravia damna asferre solet, *c. Finem 5. de Dolo, Barbosa in Clement. cit. num. 4.*

Et si verò nova hæc Clementis V. Constitutio locum habeat, quando in Curia sententia definitiva, etiam una tantum, five in Petitorio, five in solo Possessorio, lata est contra ejus possessorem, eà tamen contra

Contra supra traditam antiqui Juris Regulam decretæ beneficii aut dignitatis Ecclesiasticæ sequestrationi locus non est.

Primò, si sententia non definitiva, sed interlocutoria duntaxat: vel definitiva quidem, sed tantum contra petitorum, vel unum ex pluribus petitoribus: non contra beneficii possessorem lata fuisset, Glossa in *Clement. cit. V. Definitiva* & *V. Possessorem. ubi Panormit. n. 3. & Barbosa n. 34. & 35.*

39. Secundò, si definitiva quidem etiam contra possessorem, at non super ipso beneficio, vel dignitate: sed tantum super aliquo onere, illi annexo, v.g. solvendi ex eo censùs, vel super obligatione beneficiati, v.g. ad præstandum aliquod obsequium, esset lata, *citt. Glossa, V. Super Beneficio, & Panormit. n. 3.*

40. Tertiò, si definitiva contra possessorem, & super ipso beneficio lata esset, non in Curia, intellige, Romana sive apud sedem Apostolicam per Rotæ vel quemcumque alium à Papa deputatum Auditorem: sed extra illam, sive dein ab alicujus diocesis Ordinario, sive à Legato, vel delegato Papæ esset lata, Glossa *cit. V. Duntaxat.*

Quartò, si etiam in Curia Romana lata esset sententia definitiva. una pro possessore, altera verò contra eum pro petitore sive actore, Glossa, *V. Possessorem cit.* quia, cum tali casu possessor & petitor unius sententiæ definitivæ, in Curia lata, præsumptionem pro se habeat, ambo sunt pares: in pari autem causa melior est conditio possidentis, *Reg. In pari 65. in 6. & causa rei favorabilior, quam actoris l. 125. ff. de R. J. Zabarella in Clement. cit. n. 3. & Barbosa n. 6.*

41. Quintò, si possessor, contra quem lata est sententia, beneficium litigiosum trienniò completò pacificè, hoc est, nullà

interim lite super ea sibi motà, possideret, Glossa *cit. V. Triennium*; quia gravis præsumptio pro trienniali possessore est; quòd bona fide & jure nitatur, & non præcisè ad protrahendam litem & gaudendum fructibus appellàrit: & contra adversus actorem, qui integrò trienniò tacuit, gravis præsumptio est; quòd, si non iniquam, saltem valde ambiguum litem habeat, *citt. Zabarella n. 13. & Barbosa n. 15.*

Sextò demum, etiam latà in Curia super beneficio vel dignitate contra possessorem sententià definitivà, ad ejus sequestrationem Ordinarius loci, in quo id situm est, procedere non potest, antequam de eo sequestrando mandatum à Curia expeditum acceperit: quod Curia stylo & praxi receptum, monet Jordanus Lucruba *Lib. 14. Tit. 85. n. 9.*

Laudatæ Clementinæ affines sunt Recentiores dispositiones Pii Papæ ejus nominis etiam V. Imprimis judicibus concedentis facultatem, lite Beneficiali extra Curiam pendente, decernendi sequestrationem super fructibus beneficiorum, sed à Apostolicæ reservatorum, sive affectorum, & ordinarià vel alià autoritate nulliter collatorum, *Constitutione*, quæ incipit *Sanctissimus*, publicatà 26. Octob. 1560.

Deinde præcipientis; ut quando inter eum, qui à Papa vel Ordinario de dignitate, vel beneficio alicujus Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatae provisus est, ex una, & Capitulum seu Canonicos, ad quos ad beneficium receptio, sive in istius possessionem missio spectat: & quibus ejus, possessorem non habentis, fructus & distributiones accrescunt, ex altera parte litigatur: ut, inquam, lite inter eos pendente, fructus, redditus, distributiones, ceteraque emolumenta penes personam idoneam deponantur: eaque finitè illi, cui de jure postea fuerint debita, restituantur,

antur, Constitutione, quæ incipit Cordi no-
 biu est, edita 3. Calend. Aprilis 1568. quas
 refert Quaranta Summa Bullar. V. Seque-
 strum & latè explicant Gonzalez ad Reg.
 8. Proëm. §. 7. & Jordanus cit. Tit. 15. a
 num. 7.

TITVLVS XVIII.

De Confessis.

Xpeditis, quæ circa varia Judi-
 ciorum incidentia sanctioni-
 bus Ecclesiasticis constituta
 sunt, progredimur ad causam
 Principalem siue intentionem actoris, cu-
 us isti probatio ferè incumbit: nisi ad-
 versarii, siue rei confessione à probandi o-
 nere releveretur.

ARTICVLVS I.

De Confessione Judi- ciali.

SUMMARIUM.

1. Confessio alia Judicialis, alia Extra-
 judicialis est.
2. Ad illam requiritur; ut à mentis
 compote,
3. Et pubere,
4. Liberè ac sponte,
5. Et ex certa scientia;
6. De re certa,
7. Naturæque & Juri non repugnante,
8. In iudicio, coram Judice competente,
9. Et parte adversâ, ejusve procuratore
 presente;
10. Secundum aliquos etiam, expressâ
 causâ, fiat.
11. Confessio judicialis plenè probat com-
 tra confitentem;
12. Qui tamen per sententiam in Crimi-
 nialibus,
13. Et in Civilibus etiam causis est con-
 demnandus.
14. Positioni respondere recusant pro
 confesso, non in Criminalibus,
15. Sed in Civilibus causis habetur:
16. Neque in his, frecescandi justam ha-
 beat causam.
17. Confessio procuratoris domivo;
18. Prelati Ecclesia vel Monasterio;
19. Et authoris successori aliquando,
 non semper, nocet.
20. Crimen confessus de sociis interro-
 gandus non est:
21. Nisi in specialiter exceptis,
22. Et quibusdam aliis criminibus;
23. Vel, cum interrogationem permittit
 consuetudo,
24. De sociis nunquam rei fidei suspic-
 ita,
25. Et alij de certis personis in specie in-
 terrogandi;
26. Neque eorum dicta, non confirmata
 credendum,
27. Aut in denuntiatis specialiter in-
 quirendum est:
28. Nisi denunciatio sit adminiculata.
29. Crimen incidenter confessus Ordina-
 riâ,
30. Vel arbitrariâ penâ plecti potest.
 Confess.